

*) Dózsa György Ceglédről szétküldött egyidejű kiáltványa a következőképpen hangzott:

Székely György, serény vitéz, a keresztések áldott népének feje és főkapitánya, csak a magyar királynak alattvalója, nem az uraknak: a városoknak, mezővárosoknak, falvaknak Magyarország határain belül, de kivált a Pest és Külső-Szolnok megyében lévőknek mind közönségesen és egyenként üdvözlését!

Tudjátok, hogy a hitetlen nemesek velünk szemben és a keresztések sereglésének a jelenvaló szent vállalkozásra való gyülekezése ellen ártó kézzel fölkeltek, üldözni, zaklatni és závarni akarván eképpen berinünket. Meghagyjuk és szigorúan megparancsoljuk ezért titektek, kiközösítés és az örök kárhozat büntetésének, valamint minden javaitok és fejetek veszésének terhe mellett, hogy mihelyt e levelünket látjátok, késedelem és kifogásokkal való mentegedések nélkül jöjjetek, siessetek és jussatok el Cegléd mezővárosába — és kötelesen itt legyetek, hogy e szent had s áldott gyülekezet kényszerlthesse, megzabolázhassa és megtörhesse ama hitetlen és átkozott nemesek erejét és hadát. — Ha így cselekedtek, jól leszen, máskülönben a fent írt büntetés ér benneteket, de azt is meg nem elégeljük, de házatok előtt kaputok félfájára függesztünk benneteket, felakasztunk, karóba vonatunk, javaitokat elpusztítjuk, prédára bocsátjuk, házatokat lerombolván, feleségeitek és gyermekeiteket megöletvén, stb.

Cegléden, 1514. évben.

A kiáltvány szövegét közli Pray György: *Epistolae procerum regni Hungariae*. Bécs, 1805. 40. lap, továbbá Katona István: *Historia critica regum Hungariae stirpis mixtae*. Buda, 1792. 18. k. 720—21. lap.

